EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP

DE RAAD

VERORDENINGEN

VERORDENING No. 19

houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en met name op de artikelen 42 en 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat de werking en de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt voor de landbouwprodukten gepaard moeten gaan met de totstandkoming van een gemeenschappelijk landbouwbeleid en dat dit beleid met name een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten voor ieder produkt dient te omvatten;

Overwegende dat de graansector in de economie van de Gemeenschap van bijzonder belang is als bron van directe inkomsten voor de producenten en tevens als voorzieningsbron voor de veredelingsindustrie;

Overwegende dat de handel in landbouwprodukten tussen de Lid-Staten wordt belemmerd door een reeks hinderpalen, te weten douanerechten, heffingen van gelijke werking, contingenten en andere kwantitatieve beperkingen, waarvan bij gebreke van maatregelen tot harmonisatie vanwege de instellingen der Gemeenschap de geleidelijke afschaffing gedurende de overgangsperiode op verschillende wijzen en in verschillend tempo zou plaatsvinden; dat daarentegen ten aanzien van het intracommunautaire handelsverkeer een uniforme maatregel aan de grens het mogelijk zal maken tegelijkertijd in alle Lid-Staten een geleidelijke afbraak van de handelsbelemmeringen te doen plaatsvinden in een aan de geleidelijke totstandbrenging van het gemeenschappelijk landbouwbeleid aangepast tempo;

Overwegende dat een dergelijke uniforme maatregel aan de grens ter vervanging van alle onderscheiden nationale maatregelen enerzijds passende steun aan de landbouwmarkten van de Lid-Staten moet verzekeren gedurende de overgangsperiode en anderzijds de mogelijkheid moet scheppen de gemeenschappelijke markt geleidelijk tot stand te brengen door de ontwikkeling van een vrij verkeer van goederen binnen de Gemeenschap mogelijk te maken;

Overwegende dat dit kan worden bereikt door een stelsel van intracommunautaire heffingen die overeenkomen met het verschil tussen de prijzen in de uitvoerende en de invoerende Lid-Staat, ten einde op de markt van een land waar de prijzen

hoger zijn eventuele verstoringen te beletten, die voortvloeien uit invoer uit een land waar de prijzen lager zijn;

Overwegende dat de vervanging door de intracommunautaire heffingen van andere maatregelen die op grond van het Verdrag tijdens de overgangsperiode dienen te verdwijnen in strijd zou zijn met het beginsel van de geleidelijke instelling van de gemeenschappelijke markt indien de geleidelijke verlaging van deze heffingen niet tegelijkertijd zou worden geregeld;

Overwegende dat deze geleidelijke verlaging van de heffingen bij granen afhankelijk is van het nader tot elkaar brengen van de prijzen dezer produkten; dat het daarentegen voor de op basis van granen vervaardigde produkten gewenst is de heffing te verdelen in een element dat gelijk is aan de invloed van het verschil van de prijzen der verwerkte granen en in een element tot bescherming van de verwerkende industrie en tevens te voorzien in de geleidelijke en automatische verlaging van dit tweede element;

Overwegende dat de invoering van nieuwe beschermende maatregelen aan de binnengrenzen van de Gemeenschap, die waarborgen bieden aan de producenten van de Lid-Staten ten aanzien van de in het Verdrag neergelegde beginselen, slechts gerechtvaardigd is wanneer zij in de plaats worden gesteld van alle andere beschermende maatregelen die de Lid-Staten op dit ogenblik tot hun beschikking hebben;

Overwegende dat het in te voeren stelsel de mogelijkheid moet bieden de ten gunste van de Lid-Staten uit de toepassing van het Verdrag voortvloeiende preferentie te handhaven; dat aan deze noodzaak kan worden voldaan door het leggen van heffingen op de invoer uit derde landen, die overeenkomen met het verschil tussen de prijzen op de wereldmarkt en die in de invoerende Lid-Staat, ter vervanging van elke andere beschermende maatregel aan de grens en tevens door een forfaitaire verlaging van de intracommunautaire heffing, welke verlaging zodanig wordt vastgesteld dat het handelsverkeer in de Gemeenschap zich geleidelijk kan ontwikkelen;

Overwegende dat het stelsel van heffingen het mogelijk maakt overeenkomstig de doeleinden van artikel 45 van het Verdrag het handelsverkeer binnen de Gemeenschap te ontwikkelen en tevens aan de producenten van de Lid-Staten waarborgen biedt en aldus leidt tot het niet toepassen van dit artikel;

Overwegende dat de werking van het stelsel van heffingen vereist dat de bepalingen van het Verdrag, die het mogelijk maken de steunmaatregelen te beoordelen en tegen die welke onverenigbaar zijn met de gemeenschappelijke markt op te treden, mede zullen gelden voor de steunmaatregelen die vervalsing van de werking van dit stelsel ten gevolge hebben; dat bij uitvoer uit een Lid-Staat met een hogere prijs naar een andere Lid-Staat met een lagere prijs het gebruik om de uitvoerprijs te verlagen tot het niveau van de wereldmarkt kan blijven bestaan, behoudens zekere bijzondere bepalingen;

Overwegende dat het veredelingsverkeer, dat medebrengt dat de handel tussen de Lid-Staten in verwerkte produkten waarin ingevoerde grondstoffen zijn verwerkt, plaatsvindt op basis van de wereldmarktprijzen voor de grondstoffen, onverenigbaar is met de toepassing van het stelsel van heffingen;

Overwegende dat, om aan de producenten van de Gemeenschap de noodzakelijke waarborgen op het gebied van de werkgelegenheid en de levensstandaard te blijven verzekeren, jaarlijks in iedere Lid-Staat voor de granen waarvan de economische betekenis het grootst is, richtprijzen behoren te worden vastgesteld, die vóór de winteruitzaai worden bekendgemaakt ten einde de producenten in de gelegenheid te stellen hun teeltplannen hiernaar te richten;

Overwegende dat het, om een gemeenschappelijke markt tot stand te brengen, noodzakelijk is dat deze nationale richtprijzen geleidelijk nader worden gebracht tot een gemeenschappelijke richtprijs; dat het verschil tussen de hoogste en de laagste nationale richtprijs dan ook niet mag worden vergroot;

Overwegende dat, om de producenten te garanderen dat de marktprijs zich te allen tijde op een zo dicht mogelijk bij de richtprijs gelegen niveau zal handhaven, in samenhang met deze prijs voor de bovengenoemde granen een interventieprijs dient te worden vastgesteld die het optreden van de bevoegde organen der Lid-Staten moet beheersen;

Overwegende dat de samenhang tussen het stelsel van heffingen en dit prijzenstelsel naar behoren kan worden verzekerd door de vaststelling van een drempelprijs voor de invoerende Lid-Staat; dat in feite op basis van deze prijs de intracommunautaire heffingen en de heffingen ten opzichte van derde landen zodanig zullen worden bepaald dat de verkoopprijs van de ingevoerde granen en meelsoorten de voor de bovengenoemde granen vastgestelde richtprijs kan bereiken;

Overwegende dat, om de uitvoering van de voorgenomen maatregelen te vergemakkelijken, dient te worden voorzien in een procedure waarbij in het kader van een Comité van Beheer een nauwe samenwerking tussen de Lid-Staten en de Commissie tot stand wordt gebracht;

Overwegende dat het noodzakelijk is dat de gemeenschappelijke ordening der markten in de sector granen aan het einde van de overgangsperiode volledig tot stand is gebracht,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Ten einde de geleidelijke ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt en van het gemeenschappelijk landbouwbeleid te verzekeren, wordt geleidelijk in de sector granen een gemeenschappelijke ordening der markten tot stand gebracht, die een stelsel van heffingen medebrengt dat van toepassing is op het handelsverkeer tussen de Lid-Staten onderling, alsmede tussen de Lid-Staten en derde landen, ten aanzien van de volgende produkten:

No. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving
a) ex 10.01	Zachte tarwe en mengkoren
10.02	Rogge
10.03	Gerst
10.04	Haver
10.05	Maïs
10.07	Boekweit, kanariezaad en gierst (pluimgierst, trosgierst, sorgho of doerra, enz.); andere granen
b) ex 10.01	Harde tarwe (durum)
c) 11.01 A	Meel van tarwe of van spelt
11.01 B	Meel van mengkoren
ex 11.01 C	Meel van rogge
ex 11.02 A I	Grutten, gries en griesmeel van tarwe
d) de verwerkte produkten die zijn opgenomen in de bijlage bij deze verordening	

Artikel 2

1. Voor de in artikel 1, sub a en c, genoemde produkten is het bedrag van de intracommunautaire heffing gelijk aan het verschil tussen de prijs van het uit de uitvoerende Lid-Staat afkomstige produkt, franco-grens invoerende Lid-Staat, vastgesteld overeenkomstig artikel 3, en de drempelprijs van de invoerende Lid-Staat, vastgesteld overeenkomstig artikel 4 of artikel 8, waarbij dit verschil verminderd wordt met een forfaitair bedrag dat overeenkomstig artikel 9 wordt vastgesteld.

2. De overeenkomstig lid 1 berekende intracommunautaire heffingen worden geleidelijk verlaagd naarmate de graanprijzen nader tot elkaar worden gebracht volgens een besluit van de Raad overeenkomstig de bepalingen van artikel 6.

Artikel 3

De prijs van het uit de uitvoerende Lid-Staat afkomstige produkt, franco-grens invoerende Lid-Staat, wordt vastgesteld op basis van de marktprijzen in de uitvoerende Lid-Staat die het meest representatief zijn voor de uitvoer naar de betrokken invoerende Lid-Staat, welke prijzen worden aangepast aan de hand van eventuele verschillen in kwaliteit ten opzichte van de standaardkwaliteit, waarvoor de drempelprijs is vastgesteld. De Commissie bepaalt de franco-grens prijs volgens de criteria die volgens de in artikel 26 voorgeschreven procedure worden vastgesteld.

Artikel 4

Voor zachte tarwe en gerst, alsmede voor maïs en rogge in de Lid-Staten waar een aanmerkelijke produktie van laatstgenoemde graansoorten bestaat, wordt de drempelprijs jaarlijks door de Lid-Staten voor een zelfde standaardkwaliteit zodanig vastgesteld dat op de markt van het commercialisatiecentrum van het gebied met het grootste tekort de verkoopprijs van het ingevoerde produkt, met inachtneming van het in artikel 2, lid 1, bedoelde forfaitaire bedrag en van de in artikel 12 bedoelde gelijkwaardigheidscoëfficiënten, op hetzelfde niveau komt te liggen als de in artikel 5 bedoelde basisrichtprijs.

Elke Lid-Staat brengt de drempelprijs voor het volgende verkoopseizoen vóór 1 maart van elk jaar ter kennis van de andere Lid-Staten en van de Commissie. Wanneer de drempelprijs niet is vastgesteld overeenkomstig het hierboven bepaalde wordt hij volgens de in artikel 26 voorgeschreven procedure herzien.

Artikel 5

1. Voor ieder van de in artikel 4 bedoelde produkten stellen de Lid-Staten jaarlijks een basisrichtprijs in het stadium van de aankoop van de groothandel vast, welke prijs voor een bepaalde standaardkwaliteit geldig is in het commercialisatiecentrum van het gebied met het grootste tekort. Zij houden daarbij rekening met de in het kader van de besluiten van de Raad op het gebied van de prijsvaststelling bepaalde prijs die bij de produktie dient te worden verkregen. Deze prijs, die wordt vastgesteld vóór de winteruitzaai, wordt van kracht bij de aanvang van het verkoopseizoen. Hij wordt ter kennis van de andere Lid-Staten en van de Commissie gebracht.

2. Indien het verschil dat het gevolg is van de natuurlijke omstandigheden waaronder de prijzen op de markt tot stand komen, en dat bestaat tussen de marktprijzen in het commercialisatiecentrum van het gebied met het grootste tekort enerzijds en het commercialisatiecentrum van het gebied met het grootste overschot anderzijds, meer dan 5% bedraagt, stellen de Lid-Staten, uitgaande van de in lid 1 bedoelde basisrichtprijs, afgeleide richtprijzen voor de op regionaal niveau belangrijke commercialisatiecentra vast, in samenhang met de prijsverschillen die het gevolg zijn van de natuurlijke omstandigheden waaronder de prijzen tot stand komen.

3. Voor een periode die zich uitstrekt over ten minste vijf en ten hoogste tien maanden van het verkoopseizoen stellen de Lid-Staten een maandelijkse staffeling van de richtprijzen vast, met inachtneming van de opslag- en rentekosten.

Op voorstel van de Commissie stelt de Raad gedurende de tweede etappe met eenparigheid van stemmen en vervolgens met gekwalificeerde meerderheid de noodzakelijke richtlijnen vast voor de geleidelijke harmonisatie van de hiertoe door de Lid-Staten genomen maatregelen.

Artikel 6

1. Voor de standaardkwaliteiten van tarwe, gerst en rogge, die op het ogenblik in iedere Lid-Staat bestaan, stelt de Raad vóór 1 april 1962 op voorstel van de Commissie met eenparigheid van stemmen voor het per 1 juli 1962 aanvangende verkoopseizoen maximum- en minimumgrenzen vast voor de richtprijzen die respectievelijk gelden in de commercialisatiecentra van de gebieden met het grootste tekort en de gebieden met het grootste overschot van de Lid-Staten; voor maïs wordt slechts een minimumgrens vastgesteld.

Deze grenzen gelden voor alle Lid-Staten.

2. Voor het per 1 juli 1962 aanvangende verkoopseizoen worden de in lid 1 bedoelde maximumgrenzen vastgesteld op een niveau dat niet meer dan 7,5 % hoger ligt dan het niveau van de groothandelsprijs, dat overeenkomt met de minimumprijs die bij de aanvang van het verkoopseizoen 1961/1962 bijn de producent is gegarandeerd in het gebied met aae grootste tekort van de Lid-Staat die thans de hrootste totale hoeveelheid granen invoert.

3. a) Voor het per 1 juli 1962 aanvangende verkoopseizoen worden de in lid 1 bedoelde minimumgrenzen voor tarwe, gerst en rogge vastgesteld op een niveau dat ten minste 5% hoger ligt dan het niveau van de prijs die in het stadium van de groothandel overeenkomt met de aan de producent gegarandeerde minimumprijs, geldend bij de aanvang van het verkoopseizoen 1961/1962 in het gebied met het grootste overschot van de Lid-Staat die thans de grootste totale hoeveelheid granen uitvoert.

b) Voor het per 1 juli 1962 aanvangende verkoopseizoen wordt de in lid 1 bedoelde minimumgrens voor maïs vastgesteld op een niveau dat ten minste gelijk is aan het niveau van de groothandelsprijs, dat overeenkomt met de gemiddelde prijs die door de producenten is ontvangen tijdens de verkoopseizoenen 1960/1961 en 1961/1962 in het gebied met het grootste overschot van de Lid-Staat die thans de belangrijkste produktie heeft.

4. Tijdens de overgangsperiode worden de verschillen tussen de door de Lid-Staten krachtens deze verordening vastgestelde richtprijzen geleidelijk verminderd, zodat er aan het einde van de overgangsperiode een gemeenschappelijke richtprijs bestaat.

Op voorstel van de Commissie stelt de Raad met eenparigheid van stemmen tijdens de tweede etappe en met gekwalificeerde meerderheid van stemmen nadien:

— vóór 1 april 1963 de maatregelen vast, die met betrekking tot de prijzen door de Lid-Staten moeten worden toegepast voor het op 1 juli 1963 aanvangende verkoopseizoen voor granen;

— jaarlijks vóór 1 juli, echter voor de eerste maal vóór 1 september 1963, de maatregelen vast, die met betrekking tot de prijzen door de Lid-Staten worden toegepast bij het verhandelen van granen waarvan de produktiecampagne op 1 oktober daaraanvolgend ingaat.

Bij het nemen van deze beslissingen laat de Raad zich met name leiden door de opgedane ervaring en bepaalde criteria.

Op voorstel van de Commissie stelt de Raad met eenparigheid van stemmen deze criteria vóór 1 september 1962 vast. Onverminderd de in artikel 39 van het Verdrag vastgestelde doeleinden van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, die het verzekeren van een redelijke levensstandaard aan de landbouwbevolking ten doel hebben, zullen deze criteria rekening moeten houden met de wenselijkheid een specialisatie te bevorderen, die overeenkomt met de economische structuur en de natuurlijke omstandigheden binnen de Gemeenschap en die daardoor leidt tot de vaststelling van de toekomstige communautaire richtprijs uitgaande van op rationele wijze geleide en economisch levensvatbare bedrijven binnen de Gemeenschap en van juiste verhoudingen tussen de prijzen der verschillende produkten.

5. In de Lid-Staten waar de prijsgarantie slechts van toepassing is op een bepaalde hoeveelheid van de in de handel gebrachte produktie, zoals bedoeld in artikel 23, lid 5, mogen de daadwerkelijk door de producenten ontvangen prijzen lager liggen dan de markt- of interventieprijzen die moeten voortvloeien uit de in elke Lid-Staat krachtens de leden 1 tot en met 4 vastgestelde richtprijs.

Artikel 7

1. Ten einde aan de producenten verkoopprijzen te waarborgen die met inachtneming van de marktschommelingen zoveel mogelijk de richtprijzen benaderen, stellen de Lid-Staten vóór de aanvang van het verkoopseizoen interventieprijzen vast voor de produkten waarvoor richtprijzen

worden vastgesteld. Deze interventieprijzen zijn gelijk aan de richtprijzen, verminderd met een door iedere Lid-Staat vastgesteld vast percentage met een minimum van 5% en een maximum van 10%.

2. In de andere centra dan het centrum van het gebied met het grootste tekort kunnen de Lid-Staten evenwel interventieprijzen vaststellen op een hoger niveau dan de interventieprijzen die met inachtneming van de afgeleide richtprijzen hadden moeten worden vastgesteld. Deze verhoging van de interventieprijzen mag voor het centrum waar de afgeleide richtprijs het laagst is, niet meer bedragen dan 50% van het verschil tussen de richtprijzen en de overeenkomstig lid 1 vastgestelde interventieprijzen. Voor de tussenliggende centra dient het verschil tussen de richtprijs en de interventieprijs toe te nemen in de mate waarin het niveau van de afgeleide richtprijzen nadert tot het in het centrum van het gebied met het grootste tekort geldende niveau.

Met ingang van de derde etappe onderzoekt de Raad jaarlijks de krachtens de voorgaande alinea genomen maatregelen ten einde te verzekeren dat de Lid-Staten aan het einde van de overgangsperiode afgeleide interventieprijzen vaststellen in de verhouding voorzien tussen richtprijs en interventieprijs in het centrum van het gebied met het grootste tekort.

3. Gedurende het gehele verkoopseizoen zijn de interventiebureaus van de Lid-Staten verplicht om tegen de overeenkomstig lid 1 of 2 vastgestelde prijzen het binnenlandse graan te kopen dat hun wordt aangeboden; voorts kunnen deze bureaus gedurende het gehele verkoopseizoen ingrijpen, met name door middel van aankopen, telkens wanneer de marktsituatie dit vereist.

4. De interventiebureaus van iedere Lid-Staat mogen binnen deze Staat het overeenkomstig de bepalingen van lid 3 gekochte produkt niet verkopen, wanneer de omstandigheden verhinderen dat de prijzen zich zodanig ontwikkelen dat het niveau van de richtprijs in het commercialisatiecentrum van de plaats van verkoop wordt bereikt.

Zij kunnen evenwel tarwe of rogge tegen een lagere prijs verkopen, op voorwaarde dat deze ongeschikt is gemaakt voor menselijke consumptie, of onder dezelfde voorwaarde voor tarwe of rogge een denatureringspremie toekennen, waarvan het bedrag en de wijze van toekenning volgens de in artikel 26 voorgeschreven procedure worden vastgesteld.

Artikel 8

1. Voor de in artikel 1, sub a, genoemde produkten die niet zijn vermeld in artikel 4, met inbegrip van maïs en rogge in de Lid-Staten waar geen aanmerkelijke produktie van deze graansoorten bestaat, geldt het volgende: de drempelprijs wordt voor ieder produkt zodanig vastgesteld dat met inachtneming van het in artikel 2, lid 1, bedoelde forfaitaire bedrag het niveau van de richtprijzen die voor de in artikel 4 bedoelde binnenlandse granen zijn vastgesteld, kan worden bereikt, namelijk:

— voor de graansoorten die als broodgraan worden beschouwd, het niveau van de richtprijzen van broodgraan;

— voor de andere graansoorten, het niveau van de andere richtprijzen.

Deze prijs wordt jaarlijks door de Lid-Staten vastgesteld voor één zelfde standaardkwaliteit en met het oog op het volgende verkoopseizoen vóór 1 april ter kennis van de andere Lid-Staten en van de Commissie gebracht.

2. Voor de in artikel 1, sub c, vermelde produkten stelt de Raad op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid de criteria vast volgens welke de Lid-Staten de drempelprijs bepalen. Bij de vaststelling van deze criteria wordt rekening gehouden:

— met de noodzaak de verwerkende industrie te beschermen;

— met de in lid 1 vermelde doelstellingen of, ten aanzien van de op basis van durum tarwe vervaardigde produkten, met de noodzaak het prijsniveau voor durum tarwe in acht te nemen.

De drempelprijs wordt vóór 1 maart ter kennis van de andere Lid-Staten en van de Commissie gebracht. Hij wordt volgens de in artikel 26 voorgeschreven procedure herzien, indien de door de Raad vastgestelde criteria niet zouden zijn nageleefd.

Artikel 9

1. De in artikel 2 bedoelde forfaitaire bedragen worden zodanig vastgesteld dat het handelsverkeer tussen de Lid-Staten zich geleidelijk en regelmatig tot aan de totstandkoming van de gemeenschappelijke markt ontwikkelt, met inachtneming van de op de markten der Lid-Staten beschikbare hoeveelheden granen van eigen produktie of afkomstig uit de andere Lid-Staten. Ten aanzien van de in artikel 1, sub c, vermelde produkten, wordt bovendien rekening gehouden met de noodzaak, het niveau van de bescherming van de verwerkende industrie vanaf het eerste jaar van toepassing van het stelsel van heffingen ieder jaar met 2/15 te verminderen. Deze bedragen worden jaarlijks volgens de in artikel 26 voorgeschreven procedure bepaald volgens de criteria die op voorstel van de Commissie door de Raad overeenkomstig de stemprocedure van artikel 43 van het Ver-

drag worden vastgesteld. Zij worden voor het begin van het verkoopseizoen gepubliceerd.

2. Indien het intracommunautaire handelsverkeer zich tijdens het verkoopseizoen niet op de in lid 1 bedoelde wijze ontwikkelt, worden de in dat lid bedoelde forfaitaire bedragen volgens de in artikel 26 voorgeschreven procedure herzien. In dit geval wordt de drempelprijs opnieuw vastgesteld overeenkomstig de in artikel 4 of artikel 8 voorgeschreven procedure.

Artikel 10

1. De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing op de in artikel 1, sub a en c, genoemde produkten.

2. Het bedrag van de heffing ten opzichte van derde landen is voor ieder produkt gelijk aan het verschil tussen de c.i.f.-prijs van het produkt die is vastgesteld op basis van de meest gunstige aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt en de drempelprijs van de invoerende Lid-Staat die overeenkomstig artikel 4 of artikel 8 wordt vastgesteld.

3. De in lid 2 bedoelde en voor een door iedere Lid-Staat aan te wijzen plaats van grensoverschrijding berekende c.i.f.-prijs wordt voor ieder produkt vastgesteld op basis van de internationale prijsnoteringen, die worden aangepast aan de hand van eventuele kwaliteitsverschillen ten opzichte van de standaardkwaliteit waarvoor de drempelprijs is vastgesteld. De Commissie bepaalt de c.i.f.-prijs naar de criteria die volgens de in artikel 26 voorgeschreven procedure worden vastgesteld.

4. Indien de vrije prijsnoteringen op de wereldmarkt niet bepalend zijn voor de aanbiedingsprijs en indien deze lager is dan de internationale prijsnoteringen, wordt de c.i.f.-prijs, doch alleen voor de betrokken invoer, vervangen door een prijs die de Commissie bepaalt in samenhang met de aanbiedingsprijs en volgens de criteria vastgesteld volgens de in artikel 26 voorgeschreven procedure.

Artikel 11

1. Wat durum tarwe betreft, is in geval van invoer uit een Lid-Staat die durum tarwe produceert het bedrag van de intracommunautaire heffing gelijk aan het verschil tussen de drempelprijs van de invoerende Lid-Staat en de overeenkomstig artikel 3 bepaalde prijs, franco-grens invoerende Lid-Staat, van het uit de uitvoerende Lid-Staat afkomstige produkt, waarbij dit verschil wordt verminderd met een volgens de in artikel 26 voorgeschreven procedure jaarlijks vastgesteld forfaitair bedrag. In geval van invoer uit een Lid-Staat die geen durum tarwe produceert, is het bedrag van de intracommunautaire heffing gelijk aan de ten opzichte van derde landen toegepaste heffing.

2. Het bedrag van de heffing ten opzichte van derde landen is gelijk aan het verschil tussen de drempelprijs van de invoerende Lid-Staat en de c.i.f.-prijs van het produkt die is vastgesteld op basis van de meest gunstige aankoopmogelijkheden op de wereldmarkt; het bepaalde in artikel 10, leden 3 en 4, betrekking hebbende op de in artikel 1, sub a en c, genoemde produkten, is op durum tarwe van toepassing.

3. Ten einde uitvoer naar de andere Lid-Staten mogelijk te maken voor de Lid-Staten die geen durum tarwe produceren evenals voor de producerende Lid-Staten waarvan de uitvoerprijs hoger is dan de drempelprijs van de invoerende Lid-Staat, kan voor deze uitvoer restitutie worden toegestaan van een bedrag, gelijk aan de restitutie die voor de uitvoer naar derde landen in het kader van de bepalingen van artikel 20, lid 2, wordt toegekend. In geval van invoer uit een Lid-Staat die durum tarwe produceert, is het bedrag van de intracommunautaire heffing gelijk aan de ten opzichte van derde landen toegepaste heffing, verminderd met het in lid 1 bedoelde forfaitaire bedrag.

4. De drempelprijs voor durum tarwe wordt voor een zelfde standaardkwaliteit door de Lid-Staten vastgesteld op een niveau dat ten minste 5% hoger ligt dan dat voor zachte tarwe.

5. De producerende Lid-Staten stellen jaarlijks voor durum tarwe van een bepaalde standaardkwaliteit richtprijzen vast die gelden voor de op regionaal niveau belangrijke commercialisatiecentra gelegen in de produktiegebieden, en zulks in samenhang met de prijsverschillen die het gevolg zijn van de natuurlijke omstandigheden waarin de prijzen tot stand komen. Zij stellen eveneens interventieprijzen vast overeenkomstig artikel 7.

6. Indien de prijzen van durum tarwe in sommige bijzonder ver van de verbruikscentra verwijderde produktiegebieden een merkbare daling zouden ondergaan als gevolg van de toepassing van de bepalingen van lid 5, kunnen de Lid-Staten gedurende de eerste drie jaar van toepassing van het stelsel van heffingen geleidelijk afnemende steun verlenen ten einde de gevolgen van bedoelde daling te verzachten.

7. Overeenkomstig de procedure van artikel 43 van het Verdrag stelt de Raad, binnen een termijn van drie jaar na de datum van inwerkingtreding van deze verordening, de noodzakelijke voorschriften vast voor de totstandkoming van één markt voor durum tarwe in de Gemeenschap aan het einde van de overgangsperiode. Hij kan machtiging verlenen tot het toekennen van steun aan de producenten, en stelt vast op welke wijze dit geschiedt.

8. De variëteiten, alsmede de kenmerkende eigenschappen van de als „durum tarwe" aan te

merken tarwesoorten, worden vóór de datum van toepassing van het stelsel van heffingen volgens de in artikel 26 voorgeschreven procedure vastgesteld.

9. De Lid-Staten verrichten de noodzakelijke controle om zich ervan te verzekeren dat de bepalingen van dit artikel uitsluitend op durum tarwe worden toegepast. De criteria en de wijze van deze controle worden volgens de in artikel 26 voorgeschreven procedure vastgesteld.

Artikel 12

Volgens de in artikel 26 voorgeschreven procedure worden vastgesteld:

a) de in artikel 4, artikel 8, lid 1, en artikel 11, lid 4, bedoelde voor alle Lid-Staten gelijke standaardkwaliteiten, waarvoor de drempelprijzen worden bepaald;

b) de gelijkwaardigheidscoëfficiënten voor de verschillende kwaliteiten om de in de artikel 3, artikel 4, eerste alinea, artikel 8, lid 1, en artikel 10, lid 3, genoemde aanpassingen mogelijk te maken.

Artikel 13

De Raad stelt overeenkomstig de procedure van artikel 43 van het Verdrag de bepalingen vast die noodzakelijk zijn om, naarmate de graanprijzen nader tot elkaar worden gebracht, te komen tot één enkel prijzenstelsel voor de Gemeenschap in het eindstadium van de gemeenschappelijke markt dat, voor ieder der produkten en voor zover deze verordening in dergelijke maatregelen voorziet, bestaat uit:

a) een voor de gehele Gemeenschap geldende basisrichtprijs;

b) één enkele drempelprijs;

c) één enkele werkprijs voor de vaststelling van de interventieprijzen;

d) één enkele plaats van grensoverschrijding voor de Gemeenschap, als grondslag dienend voor de vaststelling van de c.i.f.-prijs van de uit derde anden afkomstige produkten.

Artikel 14

1. Voor de in artikel 1, sub d, genoemde produkten bestaat het bedrag van de intracommunautaire heffingen en de heffingen ten opzichte van derde landen uit twee elementen:

A. een variabel element, waarvan de vaststelling en de herziening forfaitair kunnnen plaatsvinden,

a) dat voor de verwerkte produkten, vervaardigd op basis van de in artikel 1, sub a, genoemde grondstoffen, overeenkomt met de invloed, uitgeoefend op de kostprijzen van deze produkten door de heffingen die vastgesteld zijn voor de daarin verwerkte grondstoffen; het daaruit voortvloeiende bedrag wordt herzien in samenhang met de variaties in de op de grondstoffen toepasselijke heffingen;

b) dat voor de verwerkte produkten die geen grondstoffen genoemd in artikel 1, sub a, bevatten, w ordt vastgesteld, rekening houdend met de m arktomstandigheden van de verwerkte produkten bedoeld in de voorgaande alinea, die daarmede het meest overeenkomen;

B. een vast element, vastgesteld met inachtneming van de noodzaak de verwerkende industrie te beschermen. Voor het handelsverkeer tussen de Lid-Staten wordt dit vaste element vanaf het eerste jaar van toepassing van het stelsel van heffingen jaarlijks verlaagd met 2/15.

2. Ingeval de feitelijke aanbiedingen uit derde landen voor de in artikel 1, sub d, bedoelde produkten niet overeenstemmen met de prijs die voortvloeit uit de prijs van de grondstoffen die daarin zijn verwerkt te zamen met de verwerkingskosten, mag aan de overeenkomstig lid 1 vastgestelde heffing een aanvullend bedrag worden toegevoegd, dat overeenkomstig de procedure van artikel 26 wordt vastgesteld.

3. Op voorstel van de Commissie stelt de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de bepalingen vast die noodzakelijk zijn tot vaststelling, in het kader van de bepalingen van dit artikel, van de wijze van toepassing voor elk van de betrokken produkten.

Artikel 15

1. De bedragen van de intracommunautaire heffingen en van de heffingen ten opzichte van derde landen worden door de Lid-Staten overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 2, 10, 11 en 14 berekend en ter kennis van de andere Lid-Staten en van de Commissie gebracht.

2. Deze bedragen worden door de Lid-Staten gewijzigd in samenhang met de variaties van de elementen die tot vaststelling daarvan hebben gediend. De criteria voor de wijziging van de heffing alsmede de wijze waarop deze criteria worden toegepast, worden overeenkomstig de procedure van artikel 26 vastgesteld.

De wijzigingen der heffingen worden onverwijld ter kennis van de andere Lid-Staten en van de Commissie gebracht.

3. De intracommunautaire en ten opzichte van derde landen geldende heffingen worden door de invoerende Lid-Staat geheven en de opbrengst daarvan valt deze Staat toe.

4. De bepalingen die noodzakelijk zijn om te vermijden dat de handelsstromen van de uit de Lid-Staten of uit derde landen afkomstige produkten zich verleggen, hetgeen zou kunnen voortvloeien uit het verschil in niveau van de heffingen tussen de Lid-Staten onderling of tussen de Lid-Staten en derde landen, worden vóór 1 juli 1962 volgens de in artikel 26 voorgeschreven procedure vastgesteld.

Artikel 16

1. Voor alle invoer uit Lid-Staten of uit derde landen evenals alle uitvoer naar Lid-Staten of naar derde landen van de in artikel 1 genoemde produkten moet een in- of uitvoercertificaat worden overgelegd, dat op verzoek van de belanghebbende door de Lid-Staat wordt afgegeven. De Lid-Staten brengen de met de afgegeven certificaten overeenstemmende hoeveelheden regelmatig ter kennis van de Commissie.

2. Het invoercertificaat voor de in artikel 1, sub a en b, bedoelde produkten is geldig met ingang van de datum van afgifte tot aan het einde van de derde maand, volgende op die waarin het certificaat is afgegeven. De afgifte van het certificaat wordt afhankelijk gesteld van het stellen van een waarborg die de verplichting tot invoer tijdens de geldigheidsduur van het certificaat garandeert en die wordt verbeurd indien de invoer niet plaatsvindt binnen deze termijn.

De Raad gaat jaarlijks op basis van een verslag der Commissie na of het noodzakelijk is de geldigheidsduur der invoercertificaten te wijzigen. Op voorstel der Commissie stelt de Raad met eenparigheid van stemmen tijdens de tweede etappe en met gekwalificeerde meerderheid van stemmen nadien eventuele wijzigingen vast.

3. De wijze van toepassing van dit artikel en met name de geldigheidsduur van de invoercertificaten voor de in artikel 1, sub c en d, genoemde produkten worden volgens de in artikel 26 voorgeschreven procedure vastgesteld.

Artikel 17

1. Het bedrag van de intracommunautaire heffing of van de heffing ten opzichte van derde landen dat moet worden geheven, is het bedrag dat van toepassing is op de dag van de invoer.

2. Voor de invoer van de in artikel 1, sub a en b, genoemde produkten afkomstig uit derde landen, wordt echter de heffing die van toepassing is op de dag van indiening van de aanvraag van een certificaat en die is aangepast in samenhang met de drempelprijs die op het voorziene tijdstip van invoer zal gelden, op verzoek van de belanghebbende, dat bij de aanvraag van het certificaat dient te worden ingediend, toegepast op de invoer die plaats moet vinden tijdens de geldigheidsduur van dit certificaat. In dit geval wordt de heffing verhoogd met een terzelfdertijd als de heffing vastgestelde premie.

De premieschaal wordt door de Commissie vastgesteld volgens criteria die vóór 1 mei 1962 op voorstel van de Commissie door de Raad met eenparigheid van stemmen worden vastgesteld.

Artikel 18

1. In het handelsverkeer tussen de Lid-Staten zijn zowel bij invoer als bij uitvoer onverenigbaar met de toepassing van het stelsel van intracommunautaire heffingen:

— de toepassing van enig douanerecht of enige heffing van gelijke werking,

— de toepassing van enige kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking, onder voorbehoud van de bepalingen van het Protocol betreffende het Groothertogdom Luxemburg,

— het beroep op artikel 44 van het Verdrag.

Als maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve beperking wordt onder andere beschouwd de beperking van de toekenning van in- of uitvoercertificaten tot een bepaalde groep rechthebbenden.

2. Behoudens het in artikel 19, lid 2, bepaalde is onverenigbaar met de toepassing van het stelsel van intracommunautaire heffingen, de uitvoer van een Lid-Staat naar een andere Lid-Staat van de in artikel 1 genoemde produkten:

a) die niet onderworpen zijn geweest aan de heffingen die in de uitvoerende Lid-Staat daarop van toepassing waren, of ten aanzien waarvan algehele of gedeeltelijke restitutie van deze heffingen heeft plaatsgehad;

b) waarin bij de vervaardiging of in een vorig stadium van be- of verwerking in artikel 1 vermelde produkten zijn verwerkt, die niet onderworpen zijn geweest aan de heffingen die in de uitvoerende Lid-Staat daarop van toepassing waren of ten aanzien waarvan algehele of gedeeltelijke restitutie van deze heffingen heeft plaatsgehad.

3. De toepassing van het stelsel van intracommunautaire heffingen leidt tot het niet toepassen van artikel 45 van het Verdrag, alsmede van de krachtens dat artikel gesloten overeenkomsten of contracten op lange termijn die op het tijdstip waarop dit stelsel van toepassing wordt, van kracht zijn.

Artikel 19

1. Zodra het stelsel van heffingen van toepassing wordt en behoudens de bepalingen van lid 2 alsmede van artikel 11 en van artikel 23, lid 4, zijn

de artikelen 92 tot en met 94 van het Verdrag van toepassing op steunmaatregelen van de Staten of met staatsmiddelen bekostigd, welke:

a) tot gevolg hebben, dat de prijzen van de in artikel 1, sub a, b en c, genoemde produkten direct of indirect beneden de prijzen komen, die direct of indirect aan de berekening van de heffing ten grondslag hebben gelegen, of

b) een rechtstreekse invloed hebben op de verhouding tussen de prijzen van de in artikel 1, sub d, bedoelde verwerkte produkten en de marktprijzen van de bij de vervaardiging daarvan verwerkte grondstoffen.

2. a) Een Lid-Staat die overeenkomstig de bepalingen van deze Verordening het recht heeft heffingen toe te passen ten opzichte van een andere Lid-Staat, kan bij uitvoer naar dat land een bedrag restitueren, dat gelijk is aan de restitutie die overeenkomstig artikel 20, lid 2, verleend wordt bij uitvoer naar derde landen. Indien een restitutie bij uitvoer wordt verleend, is het bedrag dat door de invoerende Lid-Staat wordt geheven, gelijk aan het ten opzichte van derde landen overeenkomstig de bepalingen van deze verordening geheven bedrag, verminderd met het in artikel 2, lid 1, bedoelde forfaitaire bedrag.

b) De uitvoerende Lid-Staat is evenwel gemachtigd een bedrag te restitueren dat gelijk is aan het verschil tussen de prijs van het produkt, francogrens invoerende Lid-Staat, vastgesteld overeenkomstig artikel 3, en de drempelprijs van de invoerende Lid-Staat, vermeerderd met het in artikel 2, lid 1, bedoelde forfaitaire bedrag:

— wanneer in deze uitvoerende Lid-Staat, in het centrum van het gebied met het grootste overschot, het niveau van de richtprijs op de krachtens artikel 6 vastgestelde minimumgrens ligt,

— in de andere gevallen, voor hoeveelheden die met de traditionele handelsstromen overeenkomen.

De uitvoerende Lid-Staat stelt de andere Lid-Staten en de Commissie periodiek in kennis van de uitgevoerde hoeveelheden en het bedrag der uitgekeerde restituties.

De wijze van toepassing van deze paragraaf wordt vastgesteld volgens de procedure van artikel 26.

c) Voor de uitvoer van het produktieoverschot van het Groothertogdom Luxemburg naar een Lid-Staat met lagere prijzen is de restitutie gelijk aan die welke berekend wordt overeenkomstig het in de eerste zin sub b bepaalde.

d) Voor de in artikel 1, sub d, bedoelde produkten worden de regels voor de bepaling van de restitutie en van de heffing die moet worden opgelegd ingeval restitutie wordt toegekend, vastgesteld volgens de procedure van artikel 20, lid 2, tweede zin.

e) Op voorstel van de Commissie bepaalt de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen samen met de besluiten op het gebied van de toenadering der prijzen, de in de bepalingen van dit lid aan te brengen wijzigingen.

Artikel 20

1. De toepassing van het stelsel van heffingen ten opzichte van derde landen brengt de afschaffing mede van de inning van ieder douanerecht of iedere heffing van gelijke werking op de uit derde landen afkomstige invoer.

2. Ten einde de uitvoer naar derde landen op basis van de wereldmarktprijzen mogelijk te maken, kan het verschil tussen deze prijzen en de prijzen in de uitvoerende Lid-Staat worden overbrugd door een restitutie overeenkomstig de bepalingen, vastgesteld volgens de in artikel 26 voorgeschreven procedure. Wat evenwel de in artikel 1, sub d, genoemde produkten betreft, bepaalt de Raad op voorstel van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid de criteria voor de vaststelling van het bedrag der toe te kennen restituties, zulks terzelfdertijd als hij overeenkomstig de bepalingen van artikel 14, lid 3, de wijze van toepassing van het stelsel van heffingen voor deze produkten vaststelt.

Artikel 21

De toepassing van het stelsel van heffingen ten opzichte van derde landen brengt, onder voorbehoud van de bepalingen van het Protocol betreffende het Groothertogdom Luxemburg, de afschaffing mede van iedere kwantitatieve beperking of maatregel van gelijke werking op de uit derde landen afkomstige invoer, tenzij de Raad, op voorstel van de Commissie, met eenparigheid van stemmen gedurende de tweede etappe en met gekwalificeerde meerderheid nadien, anders beschikt.

Als maatregel van gelijke werking als een kwantitatieve beperking wordt onder andere beschouwd de beperking van de toekenning van in- of uitvoercertificaten tot een bepaalde groep rechthebbenden.

Artikel 22

1. Indien in een of meer Lid-Staten ten gevolge van de toepassing van de maatregelen betreffende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening van de markt voor granen, deze markt als gevolg van de invoer ernstige verstoringen ondergaat of dreigt te ondergaan, die de in artikel 39 van het Verdrag gestelde doeleinden in gevaar kunnen brengen, kunnen de belanghebbende Lid-Staat of Lid-Staten gedurende de overgangsperiode betreffende de invoer van genoemde produkten de nodige vrijwaringsmaatregelen treffen.

2. De belanghebbende Lid-Staat of Lid-Staten dienen deze maatregelen uiterlijk bij hun inwerkingtreding ter kennis te brengen van de andere Lid-Staten en de Commissie.

De Lid-Staat of Lid-Staten die deze maatregelen toepassen treffen de nodige voorzieningen opdat goederen die onderweg zijn er niet door getroffen worden; bij sluiting van de grens mag het aantal respijtdagen niet minder dan drie bedragen. Zij dienen bereid te zijn onmiddellijk onderhandelingen te openen over voorlopige schikkingen, ten einde te verhinderen dat de exporteurs buitensporige of vermijdbare schade lijden. Deze schikkingen worden onverwijld ter kennis gebracht van de andere Lid-Staten en de Commissie.

Op basis van de bepalingen van lid 1 en ernaar strevende dat de bescherming tussen de Lid-Staten niet wordt verhoogd beslist de Commissie, na raadpleging van de Lid-Staten in het Comité van Beheer ingesteld bij artikel 25, volgens een spoedprocedure en binnen uiterlijk vier werkdagen te rekenen vanaf de kennisgeving bedoeld in de eerste alinea, of de maatregelen moeten worden gehandhaafd, gewijzigd of opgeheven. De Commissie kan eveneens beslissen terzake van de door de andere Lid-Staten toe te passen maatregelen.

De beschikking van de Commissie wordt ter kennis gebracht van alle Lid-Staten. Zij is onmiddellijk uitvoerbaar.

3. Iedere Lid-Staat kan de beschikking van de Commissie binnen ten hoogste drie werkdagen na kennisgeving daarvan aan de Raad voorleggen. De Raad komt onverwijld bijeen. Hij kan op grond van de bepalingen van lid 1 en ernaar strevende dat de bescherming tussen de Lid-Staten niet wordt verhoogd de beschikking van de Commissie met gekwalificeerde meerderheid van stemmen wijzigen of vernietigen.

Ingeval de Lid-Staat die de in lid 1 bedoelde maatregelen heeft genomen zich tot de Raad wendt, wordt de beschikking van de Commissie opgeschort. Deze opschorting eindigt tien dagen nadat de Lid-Staat zich tot de Raad heeft gewend, indien de Raad de beschikking van de Commissie niet reeds heeft gewijzigd of vernietigd.

4. Iedere vrijwaringsmaatregel die het handelsverkeer tussen de Lid-Staten raakt wordt uiterlijk tegelijkertijd toegepast op de betrekkingen met derde landen met eerbiediging van het beginsel der gemeenschapspreferentie.

5. Na afloop van de overgangsperiode, ingeval in de Gemeenschap de markten van de in artikel 1 bedoelde produkten ernstige verstoringen ondergaan of dreigen te ondergaan als gevolg van de invoer uit derde landen, met name wanneer de interventie-organen ertoe gebracht zouden worden in belangrijke mate aankopen te doen op de markt van de in artikel 4 bedoelde produkten, kan de afgifte van invoercertificaten ten opzichte van derde landen worden geschorst behoudens eventuele afwijkingen voor bepaalde bijzondere bestemmingen, totdat de verstoring of de dreiging daarvan is verdwenen.

De bepalingen voor de toepassing van dit lid zullen op voorstel van de Commissie door de Raad worden vastgesteld overeenkomstig de stemprocedure van artikel 43 van het Verdrag.

Artikel 23

1. De Lid-Staten nemen alle maatregelen om hun wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen zodanig aan te passen dat de bepalingen van deze verordening daadwerkelijk met ingang van 1 juli 1962 kunnen worden toegepast.

2. Indien in een Lid-Staat de in lid 1 genoemde aanpassing op ernstige moeilijkheden stuit, kan deze Lid-Staat om verlenging verzoeken van de in lid 1 voor deze aanpassing bedoelde termijn.

Op voorstel van de Commissie kan de Raad met eenparigheid van stemmen deze verlenging voor de duur van een jaar toestaan, op voorwaarde dat deze niet leidt tot belemmering van de ontwikkeling van het handelsverkeer, noch tot nadeel voor de andere Lid-Staten. Deze machtiging kan voor de duur van een jaar onder dezelfde voorwaarden en volgens dezelfde procedure worden vernieuwd.

De Commissie ziet toe op de naleving van de voorwaarden waaraan de machtiging is onderworpen en geeft daartoe aan de betrokken Lid-Staten de noodzakelijke richtlijnen na raadpleging van de Lid-Staten in het Comité van Beheer.

3. Indien er in een Lid-Staat die gerst, maïs of rogge produceert, geen enkele interventiemaatregel op de markt van deze produkten bestaat op de datum van inwerkingtreding van deze verordening, kan deze Lid-Staat de toepassing van artikel 5, lid 3, en van artikel 7 uitstellen tot en met 30 juni 1965.

4. Indien in een Lid-Staat bij de inwerkingtreding van deze verordening de uiteindelijke consumenten voor invoergranen niet de voor binnenlandse granen geldende prijs betalen, kan deze Lid-Staat uitsluitend voor het interne verbruik een subsidie van een uniform bedrag toekennen, ongeacht de oorsprong van deze granen. De invloed van deze subsidie op de kleinhandelsprijzen kan het eerste jaar niet meer bedragen dan de invloed van de toepassing van het stelsel van heffingen op de prijzen die vóór de inwerkingtreding van deze verordening werden toegepast.

In dit geval wordt het in artikel 14, lid 1, sub A, genoemde variabele element dienovereenkomstig

verlaagd. Wanneer de Raad ten aanzien van de met toepassing van artikel 14, lid 3, en van artikel 8, lid 2, te treffen maatregelen, een besluit neemt, stelt hij de noodzakelijke aanpassingen vast.

De Lid-Staat vermindert de in de eerste alinea bedoelde subsidie geleidelijk en wel zodanig, dat dit prijsverschil uiterlijk aan het einde van de overgangsperiode is opgeheven.

5. Indien een Lid-Staat bij de inwerkingtreding van deze verordening slechts voor een bepaalde hoeveelheid een prijs garandeert, past hij zijn regelingen, onverminderd het in lid 1 bepaalde, zodanig aan dat de voorschriften van deze verordening ook op dit punt uiterlijk aan het einde van de overgangsperiode worden nagekomen.

Artikel 24

Op voorstel van de Commissie kan de Raad met eenparigheid van stemmen gedurende de tweede etappe en met gekwalificeerde meerderheid nadien, de lijst van de artikel 1, sub d), bedoelde produkten wijzigen en voor elk der in artikel 1 bedoelde produkten maatregelen nemen die van deze verordening afwijken.

Artikel 25

1. Er is ingesteld een Comité van Beheer voor granen, hierna het „Comité" genoemd, dat is samengesteld uit vertegenwoordigers van de Lid-Staten en onder voorzitterschap staat van een vertegenwoordiger van de Commissie.

2. In het Comité worden de stemmen van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig het bepaalde bij artikel 148, lid 2, van het Verdrag. De Voorzitter neemt geen deel aan de stemming.

Artikel 26

1. In de gevallen waarvoor de bepalingen van deze verordening uitdrukkelijk voorschrijven dat de in dit artikel vastgestelde procedure moet worden toegepast, leidt de voorzitter deze procedure bij het Comité in, hetzij op zijn initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie dient een ontwerp in van de te nemen maatregelen. Het Comité brengt over deze maatregelen advies uit binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie der aan een onderzoek onderworpen vraagstukken. Het Comité spreekt zich uit met een meerderheid van twaalf stemmen.

3. De Commissie stelt maatregelen vast die onmiddellijk van toepassing zijn. Indien echter deze maatregelen niet in overeenstemming zijn met het door het Comité uitgebrachte advies, worden zij door de Commissie onverwijld ter kennis van de Raad gebracht; in dat geval kan de Commissie de toepassing van de maatregelen waartoe zij heeft besloten, tot ten hoogste één maand na deze kennisgeving uitstellen.

De Raad kan binnen een maand met gekwalificeerde meerderheid van stemmen een andersluidend besluit nemen.

Artikel 27

Het Comité kan elk ander vraagstuk onderzoeken dat door zijn voorzitter, hetzij op diens initiatief, hetzij op verzoek van de vertegenwoordiger van een Lid-Staat aan de orde wordt gesteld.

Artikel 28

Aan het einde van de overgangsperiode besluit de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie, gelet op de verworven ervaring, tot handhaving of wijziging van de bepalingen van artikel 26.

Artikel 29

Deze verordening treedt in werking op de dag volgende op haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen.*

De datum waarop het bij deze verordening ingevoerde stelsel van heffingen van toepassing wordt is evenwel vastgesteld op 1 juli 1962.

Ingeval overgangsbepalingen noodzakelijk zijn, worden zij volgens de in artikel 26 voorgeschreven procedure zo mogelijk vóór 1 april 1962 vastgesteld.

Vóór 1 juni 1962 stelt de Raad de in artikel 8, lid 2, artikel 14, lid 3, en artikel 20, lid 2, bedoelde bepalingen vast.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke Lid-Staat.

Gedaan te Brussel, 4 april 1962.

Voor de Raad

De Voorzitter

M. COUVE de MURVILLE

BIJLAGE

No. van het gemeenschappelijk douanetarief	Omschrijving
ex 11.01	Meel van granen
	ex C. van gerst, of van haver
	D. van rijst
	E. ander
ex 11.02	Grutten, gries, griesmeel; gort en parelgort en andere gepelde, geparelde, gebroken of geplette granen (vlokken daaronder begrepen), met uitzondering van gepelde, geglansde, gepolijste of bij het pellen gebroken rijst; graankiemen, ook indien gemalen:
	ex A. Grutten, gries, griesmeel; gort en parelgort en andere gepelde, geparelde, gebroken of geplette granen (vlokken daaronder begrepen)
	ex I. van tarwe (met uitzondering van grutten, gries, en griesmeel)
	II. van rogge
	III. van andere granen:
	a) Gerstvlokken (gortmout) en havervlokken (havermout)
	b) andere
	B. Graankiemen, ook indien gemalen
11.06	Meel en gries, van sago, van maniok, van arrowroot (pijlwortel), van salep of van andere wortels en knollen, bedoeld bij post **07.06**
	A. van maniok
	B. ander
11.07	Mout, ook indien gebrand
11.08 A	Zetmeel
	I. Maïszetmeel
	II. Aardappelzetmeel
	a) bestemd voor de vervaardiging van dextrine, van lijm of van appreteermiddelen
	b) andere
	III. Rijstzetmeel
	IV. overige
11.09	Gluten en glutenmeel, ook gebrand
ex 23.02	Zemelen, slijpsel en andere resten van het zeven, van het malen of van andere bewerkingen van granen:
	A. met een zetmeelgehalte van meer dan 7 gewichtspercenten
	B. andere
ex 23.07	Veevoeder, samengesteld met melasse of met suiker en ander bereid voedsel voor dieren; andere preparaten, gebezigd voor het voederen van dieren (veevoedersupplementen, enz.):
	ex B. bevattende granen, of bevattende produkten waarop deze verordening van toepassing is

BESLUIT VAN DE RAAD (1)

Na nota genomen te hebben van de door de Regering der Italiaanse Republiek ingediende aanvrage, verzoekt de Raad de Commissie hem een ontwerp-besluit voor te leggen op grond van artikel 23, lid 2, van de verordening voor granen, waarbij de Italiaanse Regering wordt gemachtigd de minimumgrens voor de richtprijs van gerst, zoals vermeld in artikel 6 van genoemde verordening, tot 1 juli 1963 niet in toepassing te brengen.

De Raad verklaart zich bereid een dergelijk besluit te nemen, mits de richtprijs van gerst in Italië zodanig wordt vastgesteld dat de drempelprijs van deze graansoort ten minste gelijk is aan die van maïs.

Gedaan te Brussel, 4 april 1962.

Voor de Raad
De Voorzitter
M. COUVE de MURVILLE

(1) Gepubliceerd ter informatie.

VERORDENING No. 20

houdende de geleidelijke totstandbrenging van een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector varkensvlees

DE RAAD VAN DE EUROPESE ECONOMISCHE GEMEENSCHAP,

Gelet op de bepalingen van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap en met name op de artikelen 42 en 43,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Europese Parlement,

Overwegende dat de werking en de ontwikkeling van de gemeenschappelijke markt voor de landbouwprodukten gepaard moeten gaan met de totstandkoming van een gemeenschappelijk landbouwbeleid en dat dit beleid met name een gemeenschappelijke ordening van de landbouwmarkten voor ieder produkt dient te omvatten;

Overwegende dat de produktie van varkensvlees een belangrijk element voor het landbouwinkomen vormt en dat het derhalve onontbeerlijk is aan deze produktie een dienovereenkomstige rentabiliteit te verzekeren; dat in het belang zowel van producenten als van verwerkers en verbruikers prijsschommelingen zoveel mogelijk dienen te worden tegengegaan; dat dient te worden gestreefd naar het tot stand brengen van evenwicht tussen de vraag naar en het aanbod van varkensvlees binnen de Gemeenschap, daarbij rekening houdend met de invoer en de uitvoer;

Overwegende dat de handel in landbouwprodukten tussen de Lid-Staten wordt belemmerd door een reeks hinderpalen, te weten douanerechten, heffingen van gelijke werking, minimumprijzen contingenten en andere kwantitatieve beperkingen waarvan bij gebreke van maatregelen tot harmonisatie vanwege de instellingen der Gemeenschap de geleidelijke afschaffing gedurende de overgangsperiode op verschillende wijzen en in verschillend tempo zou plaatsvinden; dat daarentegen ten aanzien van het intracommunautaire handelsverkeer een uniforme maatregel aan de grens het mogelijk zal maken tegelijkertijd in alle Lid-Staten een geleidelijke afbraak van de handelsbelemmeringen te doen plaatsvinden in een aan de geleidelijke totstandbrenging van het gemeenschappelijk landbouwbeleid aangepast tempo;

Overwegende dat een dergelijke uniforme maatregel aan de grens ter vervanging van alle onderscheiden nationale maatregelen enerzijds passende steun aan de landbouwmarkten van de Lid-Staten moet verzekeren gedurende de overgangsperiode en anderzijds de mogelijkheid moet scheppen de gemeenschappelijke ontwikkeling geleidelijk tot stand te brengen door de ontwikkeling van een vrij verkeer van goederen binnen de Gemeenschap mogelijk te maken;

Overwegende dat dit kan worden bereikt door een stelsel van intracommunautaire heffingen die uit twee elementen zijn samengesteld: het eerste overeenkomende met de invloed op de voederkosten per eenheid produkt van het verschil tussen de voedergraanprijzen in de uitvoerende en de invoerende Lid-Staat, zodat verhinderd wordt dat zich op de markt van een land waar de voedergraanprijzen hoger zijn, verstoringen voordoen die voort-